

AGEL.

Hirdetések, valamint nyílttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Az iparostanoncz iskolai bizottság,** szombaton 27-én gyűlést tartott, hosszú idő óta az elsőt, melynek magyarázata az, hogy az iskola ügyei a múlt évben annyira rendbe hoztattak, hogy a gyakoribb ülésesek ma már fölöslegeselek. Az elnök bejelenté, hogy a kir. tanfelügyelő az iskolai évre helyben hagyja az ideiglenes választásokat. Megállapítja az ülés a vizgák idejét és rendjét s megbizza az igazgatót, hogy az kellően nyilvánosságra hozassék s az illetékesek személyileg is meghívassanak; továbbá, hogy munka kiállítás rendezessék s az érdemesek megjutalmazására, gyűjtés indítandó. Az igazgató azon indítványa, hogy az ifjak valahová p. u. Budapestre kirándulást tegyenek, ezt az anyagi körülményektől teszi a bizottság függővé. Örvedetes tudomásul, hogy Lakner József tanárt az aradon tartandó rajztanfolyamra fölvették, de anyagi segítséget nem adhat.

— **Concert.** A bányatársulat időnként élvezetes estékkel kedveskedik a közönségnek. Szombaton 27-én is számosan jelentek meg a társulati zenekar által adott koncerten. Ott volt Andreics János bányatanácsos családjával, elhozván kedves vendégeit is. Örömmel láttuk ott járásunk szeretett főszolgabíráját családjával, kit gyengélkedése daczára is odahozott a zene iránti belső szeretete. S valóban érdemes egy ilyen concertet végig hallgatni, mert a programmon volt darabokat oly precízitással adták elő, hogy alig hisszük, hogy legyen katonai zenekar, mellyel a versenyt ki ne állhatnák. Nagyon tetszett a Xylophon vagyis xylogramon. magyarul faczinbalom, vagyis a szalmafamuzsika, amely végül Kretschmájér több népdalt brovourosan adott elő s melyért lelkesen megtapsolták. Concert után — mint rendszeren táncz következett s tartott csak nem kiválgos viradig.

— **Halpaprikás.** Vasárnap 28-án, este nagyszámu közönség gyűlt egybe a vasúti étkezőben az előre jelzett halpaprikásra. A hal kitűnő volt s nem hiányzott a turos csusza sem; de a czigány muzsikája nem engedte mindezt kellően élvezni, mert hát ott csevegett a sok szép asszony és leány s mindenki alig várta, hogy az asztalokat félre tegyék s megkezdődjék a táncz, melyet lelkesedéssel és kitartással folytattak jóval az éjféli idő után is. A vasutasok nagyjármébe hogy időnkint meg-meg próbálják Petrozsény intelligens közönségét ilyen összejövetelek keretében közelebb hozni egymáshoz s a kik megjelennek csak tőlük függ, hogy igen jól érezzék magukat a szíves és barátságos környezetben.

— **Convictus.** A gymnasium felügyelő bizottsága hétfőn 29-én egy igen fontos ügyét tárgyalta a mi közép iskolánknak, ugyanis: több mint három, idegen lakó tanítványa van már is a gymnasiumnak, kiket lakás és

élmezésre nem lehet mind megbízható családoknál elhelyezni, azonkívül a Vulkánból és Lupényból az iskola vonatokkal bejáró tanulók mostan csak száraz ételt kaphatnak s nem lehet őket meleg étellel ellátni. Szokol Miklós ajánlatot tett, hogy az iskola év kezdetére hajlandó a Mátyás-uccában épülő házát convictusnak berendezni, melyben 50 tanuló nyerhetne teljes ellátást u. m.; lakást, világítást, fűtést, mosást, élelmezést havi 36 koronáért, azonkívül hajlandó egy benlakó tanár részére három szobából álló lakást rendelkezésére bocsátani, ki a benlakó ifjak felett a felügyeletet gyakorolná, ha a bizottság részére meghatározott évi subvencziót biztosítaná.

A bizottság lehető vizsgálat alá vette az építési terveket, melyek szerint a földszinten balfelől lenne a felügyelő tanár lakása, jobbra az étterem és a konyha; az emeleten a háló szobák, az ucca felőli világos homlokzat részen a torna terem; az egész épület központi fűtéssel lesz ellátva. Azután a szerződést pontjait vette vizsgálat alá s az ajánlattevővel egyetértve, három évi tartamra megállapította s felülvizsgálatra felkérte Dr. Rosenberg Ignác ügyvédet, hogy jogi szempontból s kifogástalan legyen s csak azután írják alá a bizottság elnöke és jegyzője. A gymnasium igazgatója azután előterjeszti a convictus rendszabályait, melyeket több hasonló intézet személyes meglátogatása s a helyszínen szerzett tapasztalatai alapján szerkesztett; a bizottság ezt is pontonként tárgyalta s helyben hagyván, a miniszteriumhoz terjesztették jóváhagyás végett s így remélhetőleg: már szeptemberben megnyílik a convictus.

— **Aldozó csütörtök.** A kereszténység e nagy ünnepe, méltó fénnel állék meg itt nálunk is; lélek emelő volt látni, a mi az a nagy gyermekcsereg áhítatos lélekkel járult az első áldozáshoz. A templomok zsúfolásig megteltek a buzgón imádkozók sokaságával.

— **Kirándulás.** Mindenki készülődött, hogy a csütörtöki ünnepnapot családjával vagy társaságban, kint a szabadban töltsék. Már reggel gyönyörű verőfényes nap mutatkozott, a több nap óta télies, hideg időjárás egyszerre átváltozott, és hevesen tüztek le a napsugarai, hogy a legvékonyabb tavaszi ruha is lekvánkozott rólunk. Ebéd után egész raja az embereknek, ki gyalog, ki kocsin sietett a Szurdokba, hogy egy kellemes délutánt töltsön az árnyas fák alatt; e napra volt kitűzve a Wagner nyári mulatójának is a megnyitása. Azonban egy 4 óra tájban hatalmas fellegek gyűltek az égbe s nem sokára dörgés és villámlás között megeredt a zápor. Mindenki fedél alá sietett és volt is pusztítás ételben, italban. Nagy zavart okozott, hogy a kik vissza akartak jönni nem kaptak elég kocsit, úgy, hogy kénytelenek voltak többen a tizenegy órákor jövő vonatra várni. Ideje volna hogy az üzletvezetőség minél előbb kedvezően döntsön a Petrozsény község által kért ünnepi

vonat tárgyában. E legszebb kiránduló helyünkre különösen vasárnaponként annyi ember megy ki, hogy érdekes volna a kérést meghallgatni.

— **A petrozsényi állami elemi népiskolában** az 1904—905. tanévet bezáró vizgák a következő beosztással tartatnak meg: Junius hó 17-én d. e. vallásvizgák az állami iskola helyiségeiben. 90. §. d. pont. Junius hó 17-én d. u. (szombaton) ismétlősök vizsgája. Junius hó 19-én (hétfőn) d. e. 8—10-ig az I. fiu osztály. Elnök: Váradi Vilmos. 10—12-ig I. vegyes osztály. Elnök: Andreics János. Junius 19-én d. u. 2—5-ig a III. fiu osztály. Elnök: Gróf Toldalagi Samu. Junius hó 20-án d. e. (kedden) 8—10-ig II. fiu osztály. Elnök: Kantner János. 10—12-ig II. vegyes osztály. Elnök: Varjassy István. Junius 20-án d. u. (kedden) III. vegyes osztály. Elnök: Dr. Rosenberg Ignác. Junius hó 21-én d. e. (szerdán) 8—11-ig V.—VI. osztály. Elnök: Rádik István. Junius hó 21-én d. u. IV. vegyes osztály, torna vizsga, záróünnepély. Elnök: Kósa Mihály.

Petrozsény, 1905. május 26.

Andreics János, s. k. gond. elnök.

— **Meghívó.** A Salgótarjáni Köszénbánya Részvénnytársulat petrozsényi elemi iskolájában a folyó évi zárvizsgák a következő sorrendben tartatnak meg: Junius hó 17-én d. e. 8—11-ig I.—II.—III. osztály. Junius hó 18-án d. e. 8—10-ig ismétlő osztály. Ezen zárvizsgákra a t. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja: a tanító.

— **Juniális.** A „Bánya Altszti Olvasókör” június 11-én a petrozsényi kaszinó kerthelyiségében hangversennyel egybekötött juniálist rendez. Hangverseny után táncz és tűzijáték. Beléptidj: személyjegy 1 korona, családjegy 2 korona. Kezdeté délután 4 órakor. Rossz idő esetén a kaszinó épületben lesz megtartva, ez esetben kezdete este 8 órakor.

— **Érdekes találmány.** A gróf Keglevich párbaja alkalmából egy föltaláló szabadalmat kért párbaj golyóra. Föltalált ugyanis egy pisztolyba való golyót, a mely viaszból és zsiradékából áll. Elég szilárd a golyó arra, hogy a valódi golyót helyettesítse, de nem elég kemény, hogy megsebesítsen. Ezzel a golyóval proba párbajokat lehet rendezni. Annak rendje-módja szerint felállítják a feleket, a lépéseket kimérik, tüzet vezényelnek és az élő ellenfélre sűrűk el a fegyvert. Azt addig ismétlik, a míg a párbajozó kellően begyakorolja magát. Ezzel azon nevetséges párbajok melyeknél a felek csak a levegőt lyukgatták keresztül, el lesz hárítható. Látható ebből, hogy a párbaj ellenes mozgalom vigan halad előre.

— **Az új sport hívei** Lupényban nagy tevékenységet fejtenek ki: e héten is hatalmas kirohanásokat roktönöztek. A tavaszi balzsamos levegő nem csak a

látta, hogy komédiájának kedvező lesz az eredménye, leterdelt a pap előtt, s őszinte, alázatos szívvel meggyont neki.

A pap még azon este kihirdette híveinek, hogy a csodálatos idegen, hírneves festő s hogy maga a szent Szűz vezette őt ebbe a templomba, mert az utóbbi években gyűjtött alamizsna már elég arra, hogy a templom mennyezetét és falait újra fessék és hogy az Isten háza igazi művészi alkotássá váljék. Mivel nem akartak elvesztegetni egy órát sem, azonnal a városba küldtek festőkért, ecsetért, festék fazekekért, egyszerűval minde nélkül, a mi csak szükséges a festéshez. A templom mennyezete alá szolid állványt építettek, amelynek még a hasadékait is betömtek, hogy a kíváncsi falusiak időnek előtte ne láthassanak a festésből semmit.

A festő, a kinek a legszükségesebb kiadások födőzésére egy kis előleget is adtak, felköltözött az állványra, s ettől a naptól kezdve mindennap több óra hosszú szorgoskodott. Mindenki, a ki csak beszélt vele, nagyon csodálta őt. Barátságosan beszélt ugyan az emberekkel, de mikor munkájának haladásáról kérdezősködtek, akkor azonnal elhallgatott és nem felelt a kíváncsi kérdésekre. Néha már beállott az est, besötétedett mindenütt s a festő még mindig fönn volt az állványon; a pap már aggodott érte és lehívatta. A művész kegyes mosollyal csakhamar lejött, s azt mondta, hogy ime, a művészet még az élet szükségleteit is elfeledtette vele. És a jó pap szívesen hitt neki, mert nem vette észre, hogy a festő szemei egészen megvannak dagadva a sok alvástól.

Ilyen irigylésre méltó békében telt el négy hónap. A festő minden reggel fölment az állványra s csak akkor jött le, mikor reggelizni kellett mennie a paphoz; aztán megint fölment az állványra estig ott maradt. Miután alaposan tele ette magát, jól megérdemelt nyugalomra tért. Mióta elkezdte a szent Szűz képét a templom mennyezetére festeni, azóta az éhség nyomai eltűntek az arcáról, a szeméből pedig patriarchális boldogság sugárzott. Vajjon ez is csoda volt talán?

Öt hónapot tüztek ki a munka befejezésére s végtelen nagy sajuállattal látta a festő, hogy ennek az időnek a legnagyobb része elmúlt. De a sors ellen nem lehet küzdeni s így a mi művésznünknek is hozzá kellett látnia a leleplezés előkészületeihez, amit különben a falu lakói már igen türelmetlenül vártak.

Mikor már tizenegy nap múlva meg kellett volna tartani a leleplezést, a festőnek ismét látomása volt. Az oltár előtt térdelve megint oly illethet állapotba jutott, mint az első alkalomkor; megint úgy tett, mint az alvajárók s megint bámulták és csodálták őt a parasztok, akik szentnek tartották azt a szent Szűzzel állandó összeköttetésben levő embert. A jó pap ezuttal is léprement, s megkérdezte a festőt, hogy mit látott.

— Atyám — válaszolt a festő mély alázattal — megint leereszkedett hozzám a szent Szűz, beszélt velem s értésemre adta, hogy a művemmel meg van elégedve.

— Fiam — válaszolt a pap — dicsértessék a szűz Mária, amiért téged ideküldött.

— Azonban azt is mondta a szent Szűz, hogy a képet nem mindenki fogja meglátni.

— És ki nem fogja meglátni, fiam?

— Senki sem fogja meglátni, akinek az anyja nem tisztelekre méltó életmódot folytatott.

— Oh fiam — szolt a pap meggyőződéssel teljes ahítatos hangon, — oh fiam, akkor minden hívem megfogja látni a Madonna szent képét, mert itt mindenki tisztességes és ebben a faluban még egy nő se szennyezte be a becsületét könnyelműségből elkövetett vétkekkel.

A Szűznek ez újabb kívánságát is azonnal közölték a néppel. De úgy a pap, mint a falu minden lakója meg volt róla győződve, hogy megláthatja a remekművet, mert mindenki nagyon tisztelte az édesanyját. Ezért mindenütt nagy volt az öröm. Csak a türelmetlenségük volt nagyobb, hogy minél előbb elérkezzék a nagy ünnep.

És el is érkezett az ünnep napja; tiszta derült meleg nap volt. A parasztok ünnepi ruhába öltözve már napkeltekor gyülekeztek a falu egyetlen terén. A szomszéd községből húsz réz trombitával ellátott zenekar érkezett és vidám dalokat játszott. Egész sereg mozsárágyut állítottak fel, hogy a nagy pillanatban elsüssék és mindenkinek az arcán a legnagyobb öröm és megelégedés kifejezése látszott. A harangozó a toronyban úgy járt-kelt, mint a bolond, hogy a két harang közül a nagyobbikat a kellő perczen huzza meg. A pap is sürgött-forgott, hogy még egyszer megnézze: rendben van-e minden s a hogy remekművet fedő lepel az egyetlen zsinor elmozdítása után le fog-e hullani? Minél inkább közeledett a nagy pillanat, annál jobban növekedett a közönség türelmetlensége. A festő rendezkedett,

verebeket, hanem némely embert is ugrándozásra ösztönöz.

— **Halálozás.** Özv. Friedel Györgyné, szül. Finna Zsuzsanna e hó 3-án reggel meghalt. 31 évig tartotta fen magát tisztességes özvegyiséggel a livazényi országot melletti korcsmában s nagy szorgalommal művelte a paták partján levő gyümölcsös és veteményes kertjét.

— **A férj becsülete.** Száz meg száz variációban tették nevetségessé a francia vigjáték írók a megcsalt férjet. Kifigurázták mindenféleképpen és mulattatták e témával a mulatni vágyó közönséget. Oly nevetségességnek tartották ott mindig a megcsalt férjet, hogy Molière önmagát választotta gunylárgyul s megírta a „Nők iskoláját,” mialatt — mint egyik intimusának bevallotta — a könyei omlottak. Addig nevezték a francziák a szegény férjeket, amíg végre megsajnálták őket. A francia esküdtszékek rendre fölmentették azokat a férjeket, akik fölhevülésökben, ha tetten kapták a nőt, vagy a csábítót, a fegyverhez nyultak, és egyiket, vagy a másikat, vagy mindkettőt megölték; jogosnak mondván ki ezzel azt, ha a férj öl.

A lélektani folyamat magyarázását látták az ilyen cselekedetben. Hanem azért tulzás volna azt állítani hogy Franciaországban azért kevesebb nő eszálja meg az urát, mint ez előtt. Sohasem tartja vissza a nőt a hűtlenségtől a félelem. Az asszony hűségének csak egyetlen biztosítéka van, az: ha szereti a férjét. A régi zsidók megkövezték a hűtlen asszonyt; Mária Terézia idejében a „Keuschheits — kommission” pellengérre állította a nőt. Mégis voltak hűtlen asszonyok és lesznek minden időben megcsalt férjek.

A francziák felfogása, úgy látszik megzavarta a fejét Rimmer urnak. A feleségét úgy elverte, hogy most a dévai kórházban fekszik, a vélt csábítót, Millét, pedig életveszélyesen megsebesítette. Előre megfontolt szándékkal tette, készült a gyilkosságra, részint hogy több bátorsága legyen a cselekedet végrehajtására, részint hogy beszámíthatatlan állapota annak idején enyhítő körülményül szolgáljon előbb leitta magát, tehát nem az első felhevülésében, lelki fölháborodásában akart ölni. Nem egészen a férj megsértett bessülete forralta föl a vérért.

Nem minden országban olyan a felfogás mint a francziáknál. Mi nem gunyoljuk ki rendszeresen a megcsalt férjeket, sőt elítéljük társadalmilag s néha még hajszát is indítunk a csábító ellen. A mi eskütjeink igazságosabbak mint a francziák. Nem csak azért, mert a nő hűtlenségének legtöbb esetben a férj az oka. Hanem azért is, mert az öldöklés még nem állítja helyre a

de egyszerre csak, anélkül, hogy valakitől elbucszott volna, a nagy zűrzavarban eltűnt. Egy darab ideig hiába várta őt a pap; végre azonban a maga türelmetlenségét sem tudta már féken tartani s jelt adott az ünnep megkezdésére. Meghúzták a nagy harangot a trombitások a nemzeti indulót játszották, a mozsárgyuk pufogtak s egy hatalmastermetű ember megrántotta a zsinort, úgy, hogy egyszerre lehullott a lepel az egész mennyezetről. Nagyszerű látvány volt ez! Ezer meg ezer paraszt egyszerre kiáltotta:

— Nagyszerű! Remek!

Pedig a templom mennyezete fehér volt, mint a len, fehér és mocsoktalan, mint a frissen esett hó.

A szegény pap is föltekintett a mennyezetre és ő is felkiáltott a többivel:

— Nagyszerű! Remek!

De vérzett a szive, mikor arra gondolt, hogy az ő anyja is, akit ő annyira szeretett, ifjú korában könnyelmű volt s így a fia nem láthatja meg a Madonna képét. Boszankodva és elkeseredetten így szólt magában: Angyalnak tartottam pedig ű is vétkezett!

A többiek azonban mind látták a képet és magasztalták a festő tehetségét. Némelyek azt állították ugyan, hogy a Madonna szöke, mások a mellett agyarkodtak, hogy barna, de a pap közbe szólott s békésen megegyeztek a czivodók. Látszólag meglegedetten mentek haza a templomból, de az édes anyját most már senkisémmé tisztelte annyi, mint eddig.

Egy kis fiú, aki talán nem tudta, hogy csak milyen föltétellel lehet látni a képet, kimeresztette a szemét s végre így szólt az atyjához:

— Papa, én nem látok semmit!

Az atya azonban derekas pofot adott neki és dühösen rászólt:

— Fogod be a szádat mindjárt, te buta kölyök!... Na várj csak, amint haza érünk, kékre verem az anyádat, — azt a könnyelmű teremtetést!

férj becsületét. Megcsalt férj bizony az akkor is, ha akár milyen vérengzést követett is el. Vér folyhatik bőven; a szarvak megmaradnak.

Az erkölcsök megjavítását sem eredményezi az ilyen indokból elkövetett gyilkosságok enyhe megítélése. Nem megfélemlíteni kell az asszonyt, hogy hű maradjon. Ez a legutolsó eszköz. Eszünkbe jut itt Frigyes Vilmos porosz király, nagy Frigyes apja, aki rabíus ember volt, és gyakran az utcán is elverte az embereket. Egy napon látta, hogy két ember ki akar térni előle. Maga előhozatta őket s kérdezte: miért térnek ki előle?

— Mert félünk — felelte az egyik.

A király jobbról is balról is felkélte őket és ezt mondta:

— Nyomorultak! Nem akarom, hogy féljetez tőlem. Azt akarom, hogy szeressetek!

Szomorú világ volna, ha a férjek is a megfélemlítés eszközeivel akarnák biztosítani a nő szerelmét, hogy hűségükben ne kételkedhessenek.

Rimmer ur is rabíus ember lehet, mert most mindenkit a ki közelébe kerül leszurással fenyeget, mondván: Hiszem, hogy rajtatok jobban fog sikerülni, azért nem kerülitek el bosszumot.

— **Orgonapár.** A Budapest, VII., Garay-utca 48. sz. a. lévő villamos gépekkel berendezett orgona-gyár tulajdonost változtatott annyiból, hogy a Rieger-testvérek egyik érdemes tagja, Kieger Ottó cs. és kir. udvari orgonagyáros tulajdonába ment át és ezen névre a budapesti kir. kereskedelmi törvényszéknél jegyeztetett be. — Örömmel üdvözljük a gyártulajdonos Rieger Ottó ur intézkedését, hogy a budapesti orgonagyárt jóval nagyobbitotta és az orgonaeépítéset legmodernebb kellékeivel rendezte be és ezen gyárában 30, kizárólag magyar munkást alkalmaztat, akik már igen nagy képzettséggel bírnak az orgona-építészetben és ennek fejlesztésén a gyár tulajdonosa buzgón és szakavatottan fáradozik és ezen fáradozásaiért dicséretet érdemel.

— **Öngyilkosság.** Kedves Áron cipészmeister, Vulkánban, egy fára fölakasztotta magát. Üldözte a sors; mesterségéből sehogysem tudott megélni.

— **Saját gyermeke húzával** vendégelte meg a miniszterét Asztiaagesz mőd király. Ezt a jelenetet kitűnő képből mutatja be „A Világ Történelme” e héten megjelent füzetében, melyben még érdekes kép: a mőd királynak a lerészegített szkita vezérek elleni erőszakos tette: a vágató amazonok. Hogy „A Világ Történelme” mily érdekes előadása lesz ez a munka, azt a tovább haladó füzetek egyre fényesebben mutatják, mert minél bővebb történeti anyaggal rendelkezik valamelyik kor vagy nép, annál érdekesebb annak előadása. Aki érdekes történelmet kedvel, kérjen mutatványszámot, melyet ingyen és bérmentve küld kívánatra „A Világ Történelme” kiadóhivatala, Budapest, VI., Aradi utca 8.

— **A hetes szám.** Tudvalevő, hogy a nép fantáziájában a hetes szám nagy szerepet játszik. A népmondákban a 7-nek vagy üdvös, vagy vészhozó jelentősége van. Érdekes volna ennek tudni az eredetét. Legutóbb Andrián ethnografus a bécsi anthropologiai társaság közlönyében foglalkozik a kérdéssel. Véleménye szerint a hetes szám szereplése a babiloniaktól ered. Az ő 7 planetája volt ennek a hetes kultusznak a kiinduló pontja.

Az időszámításban is ők csinálták a 7 napból álló hetet, állítólag 1600 esztendővel Krisztus születése előtt. Addig 5 napos számítás volt. Az ő hitük szerint 7 gonosz szellem volt. A hetest és sokszorosait szerencsétlen számnak tartották. Épen úgy voltak minden hónap 7, 14, 21 és 28 dikával. Ezekben a napokon a királyok rendesen bizonyos áldozatot mutattak be. A régi zsidóknál szintén nagy szerepe volt a hetesnek. Mózes a teremtetést 6 munkanapra osztotta be s a 7-ik napot rendelte el pihenő napnak. Minden 7-ik év termését elajándékozták. A rab-szolga 7 évi szolgálat után szabadá lett. A bibliában is sok szerepe van a hetes számnak, valamint a 70-nek és 77-nek. Az apokalypsis szerint az Istennek 7 szelleme van, 7 angyal áll az Ur trónjánál, 7 láng éz Krisztus előtt és 7 csillag a kezén. A báránynak 7 szeme van s szerepel egy 7 pecséttel ellátott könyv, egy 7 fejű sárkány s így tovább. A rabbinusok tanítása szerint a vitézből 7 év mulva vámpír lesz, ebből 7 év mulva bogáncs, majd újabb 7 év mulva tövises bokor s végre 7 év mulva démon. Tudjuk, hogy a magyarnép is sokat szerepelteti a hetes számot. Benne van a népmesékben, a népdalokban s a sokat emlegetett Gönczöl-szekerben.

CSARNOK.

Saphir dalaiból.

I.

Sem ifju, sem dús nem vagyok
Szép sem: olyan, mint ezelőtt,
S mégis szeret — kérde: miért?
Mert tudja, hogy szeretem őt.

Családom nincs, sem hírnevem,
A sors eddig csak üldözött,
S mégis szeret, — kérde, miért?
Mert tudja, hogy szeretem őt.

Nem sírok, nem sohajtozom,
Nem lát, mint térdelőt,
S mégis szeret, — kérde, miért?
Mert tudja, hogy szeretem őt.

A nő, nem mint a férfiak,
Csak a látszatra ad,
S szeret, imádvá hogy legyen,
S szeretve lep, s imád.

II.

Nem kérem én szerelmed,
Nem érdemlem, tudom;
Csak egy kevésre kérlek,
Egyért sohajtozom.

Szüz kebledről a rózsát
Ne nekem, másnak add,
Add másnak lenge fürtöd,
Add másnak szép szavad.

Mosolyid add te másnak,
Add másnak szivedet,
Add másnak édes álmid,
Nyájas tekinteted.

Add másnak mind, mivel bírsz!
Csokod, esküd, kezéd!
Szerelmemnek, s nekem csak
Egyetlen könyvedet.

III.

Lánykám! felbled álmodám,
De mit? nem mondom el;
Téged álmodban láttalak,
De hol? — nem mondom el.

Veled soká beszélgeték,
Miről? — nem mondom el,
S nevettem álmodban nagyon,
Hogy min? nem mondom el.

S aztán szivemben érezék
Mit-e? — nem mondom el;
S fölötti, hah! doldog valék,
Miért? nem mondom el.

S felbredék szomoruan,
Miért? nem mondom el;
S forron epedve vágyok,
Mire? — nem mondom el.

És most eme kis dalt írom,
Kivel? nem mondom el;
És ismét, ismét álmodom,
Hogy mit? — nem mondom el.

Azt, lányka, azt nem mondom el,
S nem is kell mondanom,
S nem is kell, lányka, kérdened,
Hisz — hallod már dalom!

Felelős szerkesztő: Nagy Miklós.
Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

VASUTI MENETREND.

1905. május 1-től.

Petrozsényből indul Piski felé:

éjjel 12⁰¹, reggel 6¹⁰, d. e. 10³⁶, d. u. 5¹⁰ s
Piskire érkezik: reggel 4²⁵, d. e. 10³⁰, d. u.
3⁰⁰, este 8³⁵.

Piskiről indul Arad Budapest felé:

d. u. 4¹², este 10²⁷, (Szolnokig) reggel 5⁰⁸* 6¹⁵,
d. u. 1⁰⁵* s Budapestre érkezik: reggel 6¹⁰,
délután 11⁰⁰ este 7²⁰, este 9⁵⁵.

Piskiről indul Vajda-Hunyad felé:

reggel 4⁴⁸, d. e. 10²⁵, d. u. 2⁵⁰, este 8²⁵

Vajda-Hunyadról Piski felé:

reggel 4⁰⁸, d. e. 9³⁸, d. u. 2¹⁰, este 7³⁶.

Piskiről indul Tövis felé:

d. u. 3¹⁴* (Brassóig) este 9¹⁶, 10¹⁵* reggel 6⁰⁰
d. e. 10⁵⁷.

Tövisről indul Kolozsvár felé:

d. u. 1⁵⁷, este 8¹²*, éjjel 11⁵³ reggel 3³⁸
reggel 9

Petrozsényből indul Lupény felé:

reggel 5¹⁴ d. e. 10²⁶, este 9²⁰.

Lupényből indul Petrozsény felé:

este 10⁰⁴, reggel 4³¹, d. u. 3²¹ s Petro-
zsénybe érkezik este 11²⁰, reg. 5⁵⁵, d. u. 4⁵⁴

Piskiről indul Petrozsény felé:

reggel 6¹⁰, d. e. 11²⁵, d. u. 4⁰⁷, éjjel 11⁰⁰
Petrozsénybe érkezik d. e. 10⁰⁰, d. u. 5⁵⁸
este 9⁰⁵, reggel 4⁴⁰.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

Hirdetések:

OLCSÓ ÉS JÓ CSIPŐK!

Van szerencsém a n. é. közönséget tudatni,
hogy helyben **Fő-utca, Kohn Lázár-féle házban**
(az új patikával szemben)

czipész műhelyt
rendeztem be.

Műhelyemben készítek a legkényesebb igényeknek megfelelő

női, férfi, gyermek-czipőket és csizmjákat

a legolcsóbb árak

mellett, a legfinomabb és legszebb bőrökből;
ugymint **Chewraux, Box**, amerikai és párisi
ideál bőrökből.

A midőn **műhelyemre** a n. é. közönség
szíves figyelmét ezuton felhívni bátor vagyok,
nem mulaszthatom el kiemelni, hogy minden tö-
rekvésem oda fog irányulni, hogy t. cz. vevő-
imnek **jó és kifogástalan** munkáim, valamint
olcsó árain és **pontos kiszolgálásom** által b.
bizalmát mielőbb kiérdemlejem.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve

szolgálatkész tisztelettel

Grünfeld D.

czipész-mester.

A „PESTI NAPLÓ“ uj karácsonyi ajándéka.

Modern Magyar Festőmű- vészek

a czime uj kiadványunknak,
melyet 1905. évi karácsonyi ajándéku szántunk
t. előfizetőinknek.

Ez uj ajándékművünk, noha foly-
tatása és kiegészítő része lesz a „Magyar
Festőművészet Albumá“-nak, mégis mint
teljesen önálló, mű gyönyörű foglalatja
lesz a modern magyar festőművészet re-
mekeinek.

Eddigi karácsonyi ajándékaink is
a magyar irodalmat és magyar művészetet
szolgálták, nagyszabású és nagyértékű
disművek százezernyi példányaival ter-
jesztve el a magyar költészet és festőmű-
vészet nagyjainak alkotásait. A remek-
művek e szíves sorozatát folytatja most
a „Pesti napló“ uj és minden eddigi aján-
dékát tulszárnyaló diszművel: a **Modern
Magyar Festőművészek-kel.**

Ötven nagyszabású festményt szemeltünk
ki a modern magyar festők alkotásaiból,
nagyreszt mesteri kivitelű műlapokon és
gyönyörű, több színnyomású képekben.

Ezenkívül be fogjuk mutatni e műben
jelesebb festőink vonzón megírt életrajzát. A
szöveget, amely a modern magyar festőművészet
történelmét fogja tárgyalni, elsőrendű esztétiku-
saink könnyed előadásában, színes képek és
rajzok fogják tarkítani. Albumunk külső formá-
jában is követni fogja eddigi törekvéseinket és
a magyar könyvkötőiparművészet újabb alkotása
lesz.

Ezt az uj, páratlan diszű ajándékunkat
megkapja karácsonyra állandó előfizetőinkön
kívül minden uj előfizető is, aki mostantól kezdve
egy évre megszakitás nélkül a Pesti Naplóra
előfizet. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt
havonta is eszközölhető.

Előfizetési ár: 1 évre 28 kor. 1/2 évre
14 kor. 1/4 évre 7 kor. 1 óra 2 kor. 40 fillér.
— Mutatványszámot szívesen küldünk.

Tisztelettel: a „Pesti Napló“ kiadóhivatala.

Önállóan dolgozni képes mű- és épület
lakatos azonnal felvétettik esetleg a
lakatos műhely bérbe is kiadandó.

Petrozsény, 1905 május hó

özv. Huber Gyuláné.

Értesítés.

Petrozsényben a **BERGER-féle sörcsar-**
nokban f. évi június hó 15-ikétől egy
zona pörkölt kenyérrel
és egy pohár sör 18 krajczár

Körülbelül 4—500 métermázsa prima

réti széna

eladó, közvetlen a vasuti állomás mellett

Értekezhetni lehet:

a Hunyadmegyei I. Takarékpénztárnál
H Á T S Z E G E N.

A REKLÁM.

Állandó, észszerű és ügyes reklámozás
minden gyári, kereskedelmi, ipari vállalat-
nak, üzletnek a lelke, rugója, az éltető
eleme.

Hogyan, hol és mikor hirdethető a leg-
sikeresebben, legjobban és legolcsóbban,
megtudható az

Általános tudósító

hirdetési osztályánál

tulajdonos **LEOPOLD GYULA** szerkesztő
BUDAPEST, VII., Erzsébet-körut 54. sz.
ahol kiváló szakértelemmel, odaadó lelkiis-
meretességgel, pontossággal és olcsón esz-
közölnek hirdetéseket és reklámokat az összes
budapesti, vidéki és külföldi lapokban és
naptárakban.

Költségvetések
és tervezetek ingyen.

Kiadó lakás.

2 szoba, konyha és kamara eset-
leg 1 butorozott szoba, konyha és ka-
mara előnyös feltételek mellett kiadó.

Értekezhetni lehet:

Tassy Lajos,
tulajdonossal,

Petrozsény, Mátyás-utca.

Adler fényirda

Petrozsényben

(Fő-utca Ullmann-féle ház.)

A helybeli és vidéki nagyérdemű közönség
b. tudomására hozom, hogy **fényírdámat** meg-
nyitottam, s állandóan nyitva fogom tartani.

Szíves pártfogást kér

Adler Arthur
fényképész.

Eladó ház és háztelek.

Lupény községben a Főuton, az állomással
szemben, egy szilárd anyagból épült ház, jelenleg
korcsma üzlet, és ugyanott egy építési telek,
szabad kézből kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet:

Marek Mör-nál
Petrozsény.